

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 461

Vineri 7 martie 1958

4 pagini 25 bani

Increderea în tregului p o p o r

Poporul român și-a dat votul, într-o imensă majoritate, candidaților Frontului Democrației Populare în alegerile pentru staturile populare. Datele comunicate Președintelui Marii Adunări Naționale de către comisiile electorale regionale sînt categorice: candidații F.D.P. au primit 99,43% din voturi în alegerile pentru staturile populare regionale, 99,25% pentru staturile populare raionale, 98,91% pentru staturile populare comunale. Și aceasta, în condiții în care au votat 99,62% din alegători pentru staturile populare regionale și raionale și 99,63% din alegători pentru staturile populare comunale.

Unanimitatea aproape totală a alegătorilor în acordarea votului pentru candidații Frontului Democrației Populare exprimă deosebit de limpede încrederea poporului nostru în partid, în membrii acestuia, căci dintre deputații aleși 47,87% sînt membri și candidați de partid, iar faptul că 52,13% din deputați sînt oameni ai muncii fără de partid, 35,082 dintre deputații aleși sînt femei și 15% fac parte din rîndul naționalităților conlocuitoare demonstrează fără putință de îndoială că orînduirea noastră oferă cele mai largi posibilități de participare activă la viața politică, la gospodărirea treburilor obștești tuturor cetățenilor patriei.

Intensa participare a maselor la campania electorală, încrederea cu care s-au prezentat la vot, căldura cu care i-au primit pe conducătorii partidului și guvernului la secțiile de votare constituie o nouă și puternică manifestare a hotărîrii oamenilor muncii de a sprijini din tot suflul politica Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, de a ridica tot mai mult nivelul activității staturilor populare. Votul acordat candidaților Frontului Democrației Populare reprezintă o nouă și sigură cheuză a viitoarelor succese, a înfloririi necontenite a orașelor și satelor noastre, a unei activități tot mai rodnice duse de staturile populare cu sprijinul tuturor oamenilor muncii.

Printre cei 137.790 de deputați în staturile populare aleși la 2 martie se află un număr impresionant de cadre didactice. Aproape că nu există sat popular din care să nu facă parte învățători și profesori. Alegerea lor, alături de fruntașii în producție și în activitatea culturală și politică din întreaga țară, ilustrează înalta prețuire pe care o dă poporul celor ce instruiesc și educă tînră generație.

Increderea manifestată de oamenii muncii prin votul din 2 martie ridică în fața pedagogilor-deputați sarcini de înaltă răspundere pentru activitatea lor în cadrul staturilor populare. Atribuțiile largite ale acestora oferă tuturor deputaților un larg cîmp de acțiune. Alături de ceilalți deputați, învățătorii și profesorii din staturile populare au datoria să lucreze cu devotament, cu spirit gospodăresc pentru valorificarea sistematică a resurselor locale, pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii și, în același timp, pentru continuă dezvoltare a învățămîntului, a activității culturale.

În fața tuturor oamenilor muncii din școli stă îndatorirea patriotică de a sprijini această muncă plină de răspundere, de a participa la toate acțiunile staturilor populare, ajutîndu-le să-și îndeplinească mereu mai bine rolul ce le revine în opera de construire a socialismului în patria noastră.

8 MARTIE zi de sărbătoare

În fiecare an, la 8 Martie, popoarele lumii sărbătoresc Ziua internațională a femeii. În fiecare an, în această zi de primăvară, femeile de preluind, indiferent de concepțiile lor religioase, de convingerile politice, gradul de cultură, își unesc și mai puternic rîndurile în lupta ce se duce pe plan mondial pentru asigurarea păcii în lume, pentru bunăstarea și fericirea căminelor.

Și cînd, împreună cu ele, în fiecare an la 8 Martie răstăim filele istoriei, adînci sentimente de mîndrie, admirație și respect ne cuprind în fața minunatului și valorosului lor apor. În înfăptuirea idealurilor omenirii progresiste. Cu fiecare pagină, înec rînd pe rînd în fața noastră eroine ca Zola Kosmodemianskai, Danielle Cessanova, Olga Bancic, Liubov Șevlova, Elhel Rosenberg, Haia Lifitz, alături de multe mii de anonime care au luptat și au murit pe baricade, în tranșee sau pe cîmpul de execuție, pentru pacea și libertatea popoarelor.

Dacă astăzi peste 950 de milioane de oameni eliberează pentru folosirea de exploatarea capitalistă se întrec în fărîrea unei vieți fericite și prospere în patriile lor, și dacă astăzi milioane de oameni din Asia și Africa, scuturînd jugul robiei coloniale în țările lor, pot să speră într-un trai mai bun — aceasta se datorează fără îndoială și luptei pline de sacrificii duse de femei.

Puteamca Federației Democrate Internaționale a Femeilor, care numără peste 200 milioane de membre din mai mult de 80 de țări, are mari merite în atingerea femeilor la toate acțiunile prin care sînt condamnate sau zădărnice planurile războinice și sprijinite propunerile de pace. Cel de al IV-lea Congres al F.D.I.F., care se va desfășura nu peste mult la Viena, va fi în acest sens un bun prilej de afirmare a forței și prestigiului de care se bucură F.D.I.F. în rîndul femeilor și al tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Ziua de 8 Martie se sărbătorește în patria noastră în condițiile unui puternic avînt economic și cultural.

Eliberarea din situația umilitoare în care au fost jînute de secole, femeile din Republica Populară Romînă, reprezentînd mai mult de jumătate din populația țării, au luat parte activă la toate realizările obținute de poporul nostru în drumul său spre socialism. Punînd în slujba patriei toată capacitatea lor de muncă, toată energia lor creatoare, femeile din R.P.R. lucrează cu avînt în uzine și fabrici, pe ogoare și pe șantiere, în școli sau în laboratoare, fiind pînde minunate de pricepere și devotament. Ilustrativ pentru încrederea în capacitățile lor de a rezolva chiar și cele mai grele probleme este faptul că în recentele alegeri pentru staturile populare celeșanii au votat nu mai puțin de 35.082 femei.

Deosebit de însemnat este aporul învățătoarelor, profesoarelor și educatoarelor la opera de construire a societății noastre, cu alți mai mult cu cil activitatea lor este închinată educării și instruirii tînrerului, deci se leagă direct de formarea omului nou. Cu grijă unor adevărate mame, ele educă tînră generație în spiritul dragostei de muncă, al respectului față de avulul obștesc și față de munca altora, cultivă cu răbdare în sulelele școlilor dorința de a deveni cil mai filosofi socialiști. Eforturile învățătoarelor și profesoarelor din țara noastră se îndreaptă în permanentă și înspre creșterea unor copii însușiți de dragostea fierbinte pentru patria socialistă, de admirația față de trecutul eroic al poporului nostru muncitor, de sentimentul preajurii marilor lui cuceri revoluționari, al înălții cu oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare din R.P.R. și cu toți cil ce lucrează din lumea întreagă.

Tînera sau virslnică, slăpînta de aceeași arzătoare dorință de a contribui la înflorirea patriei, învățătoarele și profesorele stau în primele rînduri ale celor ce luptă pentru culturalizarea maselor de oameni ai muncii din țara noastră. Și lor le sînt recunoscători mii de foși analfabeți care acum se descurcă lesne în cărți, și nenumărații tînreri muncitori care au aliat din conștințele jînute de aceste femei explicabile și științifice ale altor fenomene din natură și au fost ajutați să scape de mentalitățile învechite. Le sînt recunoscători colectiviiști fiindcă și ele i-au îndrumat să aleagă calea ce duce spre belșug și fericire, calea colectivizării.

Guvernul și partidul nostru, cunoscînd munca învățătoarelor și profesoarelor, au acordat în repetate rînduri înalte distincții celor mai devotate și mai merituose dintre ele, astfel încît astăzi aproape 1000 de femei care lucrează în învățămînt sînt decorați și alte cîteva sute poartă titlul de „învățător truntes”, „profesor truntes”, „învățător emerit”, „profesor emerit”.

Conferința națională a femeilor ce se deschide acum, la 8 Martie, constituie pentru femeile din țara noastră un minunat prilej de trecere în revistă a preloaselor lor realizări închinată din toată inima patriei și păcii în lume, un prilej de analiză a noilor sarcini ce le stau în față. Sîntem încredințați că și de aici înainte învățătoarele, profesorele și educatoarele din Republica Populară Romînă, împreună cu tovarășele lor din uzine și fabrici, de pe ogoare și în laboratoare își vor ține angajamentele și vor arăta, prin fața, dragostea lor adîncă pentru patria socialistă și pentru poporul nostru harnic, efașamentul față de periculul clasei muncitoare și adieziunea lor totală la lupta omenirii progresiste împotriva ajițătoarelor la un nou război mondial.

Pentru ziua de 8 Martie, cercul de mîini îndemnatice de la Palatul pionierilor din București a lucrat diferite obiecte spre a oferi profesorelor, instructorilor de pionieri, mamei, surorilor. În cilseu: Elevele Boriceanu Maria și Isor Viorica, din clasa a VII.a a școlii speciale nr. 4, lucrînd casele din lemn sculptat.

Femei cu care ne mîndrim

Învățătoarele din Șoldanu

Cînd am ajuns în comuna Șoldanu era ora prînzului. Copiii își purtau galagișii ghiozdanele, încrucîșîndu-se unii în drumul spre casă, alții spre școală. Un vînt aspru mușca lacom din obraji imbușorați.

La școală se fac pregătiri tainice. Elevele din clasa I-a lucrează cusături pentru ziua de 8 Martie. În fundul clasei, o mică expoziție de gemenec — lucrări, toate meșteșugit realizate. Învățătoarea, tovarășa Livia Popescu, o tînră înaltă și ochesă, care a absolvit de cîteva ani școala pedagogică, pregătește cu copiii daruri pentru mamele lor.

Daruri pregătite toate clasele. Se organizează și o serbare. Febra pregătirilor a cuprins nu numai pe școlari, ci și pe învățătoarele lor.

Constanța Dragomir, profesoară de științe naturale, de curînd decorată, a fost aleasă în unanimitate deputată în sînatul popular comunal, a carui vicepreședinta era și pînă acum. Cu puțin înainte fusese aleasă președinta comisiei de femei pe comună. Vorbind despre munca pe care o duc învățătoarele și profesorele în rîndul femeilor din comună, tov. Dragomir ne spune că nu există probleme, începînd cu cele educative și sfîrșînd cu cele gospodărești și cetățenești, pe care colegele ei să nu le fi discutat cu sîtențele fie la cîmin, fie la școală, fie acasă.

Președintele sfatului popular ne spune că nu există acțiune culturală sau socială la care să nu participe Constanța Dragomir. Și alte învățătoare din comună aduc o contribuție importantă la munca obștească. De pildă, Ioana Văsiș, Rodica Caianu și M. Micu, învățătoare tînere, sînt adevărate animatoare ale activității artistice de la cîminul cultural.

Învățătoarele din Șoldanu și-au lăsat nu de mult un angajament. Școala a fost vizitată nu de mult de către inspectorii secției de învățămînt a raionului Oltenița. În procesele-verbale întocmite de aceștia se vorbește cu multă căldură și despre munca de la clasă a învățătoarelor de aci.

Am plecat de la școală cu imaginea învățătoarelor care poartă cu cinste și devotament faclia culturii în comuna de pe Argeș.

La plecare, vîntul se domolise. Copiii alergau veseli, iar în obraji se oglindea același roșu aprins. Culoarea sănătății, a bucuriei și viitorului lor luminos.

C. RADOI

Activista

Pînă de vicioziune, prezentă la toate acțiunile întreprinse pe linie școlară, exigentă față de ea însăși și față de colectivul cu care lucrează, dar apropiată de oameni, învățătoarea Uta Alexiu, directoarea școlii elementare de 7 ani nr. 16 din Galați, este bine cunoscută de cadrele didactice din oraș. În urmă cu aproa-

pe patru ani, ele au ales-o președintă a comitetului sindical orășnesc, funcție pe care o îndeplinește și astăzi cu mult devotament. Învățătorii și profesorii din Galați o stimează și o apreciază pentru grijă sa atenă față de nevoile lor, pentru activitatea sa rodnică și pentru suflul pe care îl pune în orice muncă. Președinta sînd dîscuțului a cunoscut însă și vremurile grele — vremurile regimului burghezo-moșteresc. Fîcă a unui țaran sărac, în 1932, cînd a absolvit școala normală, n-a putut căpăta post în învățămînt.

„Abia mult mai tîrziu, ne spunea tovarășa Alexiu, după mult necaz am reușit să mă numără suplimentar, dar eram învățătoare cu diplomă. În stîtea aceasta am fost țîntă mai mulți ani, de fiecare dată fiind numită în altă parte. Numai într-un singur an am fost mutată în patria localităii”.

Eliberarea țării noastre de deșchă căl luminose pentru activitatea ei vîitoare și a chemă-o la o viață nouă. Învățătoarea Uta Alexiu și-a pus toate forțele în slujba instruirii și educării fiilor oamenilor muncii într-un spirit nou. Ea a intrat în partid pentru a fi în primele rînduri ale celor ce luptă pentru construirea unei vieți mai bune.

Prin munca sa neobștită, tovarășa Uta Alexiu contribuie, alături de toate femeile din patria noastră, la construirea societății noi și la întărirea păcii între popoare.

C. MINCA

Al cui e meritul

Dacă o întreb pe tovarășa Valentina Georgescu despre muncă ei la școlă a secției de învățămînt a raionului I Mai din București, aflî îndată cum au izbutit locuitorii cartierului Proletarul să ridice o școală nouă, cum au rezolvat cadrele didactice de la școala nr. 30 problema disciplinei, cum lucrează cabinetul pedagogic raional sau care este activitatea artistică a pedagogilor.

În cluda modului impersonal al relațiilor, în cluda sublinierilor repetate că „asta e o realizare a oamenilor din cartier, a directorilor de școli”, înțelegî însă că peste tot femeia care povestește nu numai că fusese de față, dar luase chiar o parte foarte însemnată la treabă.

Fără îndoială, tovarășa Valentina Georgescu are dreptate. Meritul realizării din școlile raionului este al fiecăruia dintre cei care au muncit acolo — al pedagogilor, al părinților, al cetățenilor. Dar meritul este și al ei. În fiecare realizare își are și tovarășa Georgescu — și încă cu prisosință — partea ei.

Îndrumătoare a oamenilor, științuoare, participantă activă la rezolvarea tuturor problemelor comuniste Valentina Georgescu, femeia mardesă cu părul sur și fața tînră, este una din sutele de mii de femei cu care ne mîndrim.

V. SAPUNA

Hărnicie

În fiecare după-amiază, la terminarea lucrului, o vezi cu cărțile sub braț, îndreptîndu-se grăbită spre școală. În clasă o găsești de obicei în bancă și, de cele mai multe ori, cîntăndă „în studiu. Are 23 de ani și o nesădă, vîlă doriță de a învăța, de a cunoaște. Este muncitoare Viorica Ungureanu de la Fabrica de conecții „Gh. Gheorghiu-Dej”.

Am găsit-o în clasă, dezlețnd, cu răbdare-l caracteristică, probleme complicate de trigonometrie.

Nu vă mirați. Muncitoarea Viorica Ungureanu este acum în clasa a X-a și se numără printre cele mai bune eleve ale școlii meșteșugului pentru tînrerul muncitoresc de pe lîngă întreprinderea F. C. Gheorghiu-Dej din București.

Hărnică și perseverentă, a fost mereu un exemplu pozitiv pentru colegii săi de clasă avînd întotdeauna cele mai bune note și cea mai bună frecvență la cursuri. Profesori și elevi, deopotrivă, o apreciază și o stimează pentru seriozitatea cu care învață.

„Imi este dragă școala — ne-a declarat — imi sînt dragi cărțile și

caștele mele, în tovarășia cărora imi petrec o bună parte din timpul liber. Oare așa putea să răspătesc grîja partidului nostru pentru mine și pentru alții ca mine altfel decît pregătîndu-mi lemnele lecției și muncind cu conștințiozitate în fabrică?”

O asemenea tovarășă face într-adevăr cîșta fabricii și școlii care au crescut-o, care au format-o pentru viață. Iar noi, în această zi de sărbătoare a femeilor, o felicităm cu toată căldura pentru meritele sale la carte și în activitatea profesională.

VAL. MURA

Cu ocazia zilei de 8 MARTIE urăm tovarășelor noastre învățătoare, profesoare și educatoare noi succese în muncă

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU

Trecut de linia brazilor, mergînd în urcus, drumul se oprește pentru o clipă. În fața lui se-nalță ultimul pisc. Puțurile lui sînt mai puțin acum ca la început, iar drumul începe să fie mai anevoios. Dar vraja piscului — abia bănuit dincolo de nori — îl atrage, dîndu-i puteri noi. Pornește la drum mai hotărît, mai plin de elan...

Pedagogul poate fi asemuit drumului. Dar el răspunde nu numai de sine, ci și de soarta celor pe care-i conduce pe drum, elevii. Întrebarea legitimă pe care el și-o pune în momentul cînd se află în fața ultimei etape este aceasta: ce trebuie să fac de aci înainte pentru a-i putea duce pe toți cei ce mi-au fost incredințați pînă sus, la capătul drumului?

Nu vom încerca să dăm soluții aci. Fiecare drum își are caracteristicile sale: diferite sînt și trăsăturile proprii fiecărui colectiv școlăresc elev. Există însă în această diversitate unele trăsături comune care fac posibilă o orientare de ansamblu.

O primă grijă a profesorului la acest început al ultimului trimestru trebuie să fie revederea planului său de muncă. Se știe că unii profesori se află în avans cu predarea

materiei. Este bine ca în asemenea împrejurări ei să nu prelungească excesiv predarea ultimelor capitole din materie (așa cum se întâmplă uneori), ci să completeze planul cu acele teme sau aplicații care pot contribui la consolidarea cunoștințelor mai slab însușite în cursul anului. Pe de altă parte, profesorii rămași în urmă cu predarea materiei nu trebuie să caute ieșirea din situație prin eliminarea din plan a unor capitole sau probleme, ci prin concentrarea materialului de predat. Nici profesorii care se află cu predarea în curent nu sînt scutiți de examinarea planului. Toți pedagogii deopotrivă au datoria acum să-și îmbunătățească planul pe baza datelor furnizate de experiența trimestrelor anterioare.

Dar activitatea la clasă în cursul celui de al III-lea trimestru nu se poate rezuma numai la predarea ultimelor capitole din materie. În această etapă, mai mult ca în cele precedente, se pune problema consolidării cunoștințelor sau depinșării mai slab însușite de elevi, a umplerii golurilor existente, a eliminării contuziilor. O asemenea acțiune, care presupune timp, nu trebuie în nici un caz amînată pentru perioada recapitulării finale, ci începută imediat. Aceasta presupune

însă cunoașterea aprofundată și, pe cil posibil, exactă a situației la învățatură a elevilor.

Sînt cazuri cînd directorii sau profesorii încearcă să aprecieze situația la învățatură și să stabilească măsurile de îndreptare exclusiv pe baza situației statistice. Situația notelor elevilor — exprimată în cîlire și procente — constituie, fără îndoială, un ghid important. Totuși, notele nu spun întotdeauna totul, nu ogîndesc întotdeauna în modul cel mai exact cunoștințele elevilor. Sondajele făcute în ultimul timp — de către unii directori sau inspectori — la diferite școli și clase arată că se menține încă tendința anumitor învățători de a accorda cu ușurință note mari, după cum pe alocuri se mai face simțit excesul de parcimonie al unor profesori în acordarea notelor.

La un exemplu: situația pe trimestrul al III-lea a unei școlii arată că la clasa a VII-a procentul elevilor promoțivi a crescut la fa de trimestrul I doar cu 5,89% în timp ce în aceeași perioadă la clasele a V-a și a VI-a creșterea înregistrată un procent de 20%. După aceste date

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)

Tovarășea Ioana Cosma, sefa secției de învățămînt a raionului I. V. Stalin, rezolvă cu pricepere problemele ridicate de muncă ce l-a încredințat

DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE

Stiluri de muncă diferite — rezultate diferite

Două comitete sindicale raionale ale muncitorilor din învățământ (Medgidia și Tulcea) au ținut aproape simultan conferințele pentru analiza activității desfășurate de la alegerea lor și pînă în prezent.

Cele două analize au scos la iveală două stiluri diferite de muncă și, deci, și rezultate diferite în activitatea de până acum.

Darea de seamă prezentată de comitetul sindical raional din Medgidia s-a limitat la o simplă înșiruire a sarcinilor și a arătat o serie de realizări și lipsuri. În felul cum au fost relatate acestea se reflectă părerea greșită că realizările aparțin comitetului sindical raional pe cîtă vreme lipsurile aparțin doar membrilor sindacatului și nu comitetului sindical raional. Astfel, s-a arătat că asigurarea bazei materiale la majoritatea școlilor din raion este rezultatul acțiunilor comitetului sindical, dar de insuficientă aprovizionare cu combustibil a unor școli, cum este cea din Tirgoș, sînt inovate cadre didactice.

Singurele sarcini despre care comitetul sindical a putut vorbi ca despre sarcinile lui au fost: încercarea coliziunilor și distribuirea locurilor pentru curățenie și odihnă.

Darea de seamă a comitetului sindical raional Tulcea s'ogîndit în adevăr activitatea comitetului și a tuturor organizațiilor sindicale de bază. Ea a prezentat în mod documentat contribuția adusă de organele sindicale în domeniul scolărilor, la îmbunătățirea pregătirii elevilor, la ridicarea nivelului cultural și maselor și la colectivizarea agriculturii. Astfel, s-a arătat că succesele obținute de școala de 7 ani din Crișan, care a reușit să cuprindă cursurile toți copiii de vîrstă școlară, se datorează și organizației de bază sindicale care, avînd și soriții conducătorii celorlalte unități sindicale și orientînd activitatea consiliului pedagogic spre o permanentă conlucrare cu părinții elevilor, a contribuit efectiv la obținerea acestui rezultat. La fel, dacă la Chilia Veche mai există copii necșcolarizați aceasta se datorează și lipsei de preocupare în acest domeniu a organizațiilor sindicale din școlile respective.

Vorbînd despre activitatea culturală, comitetul sindical raional din Medgidia arată că membrii de sindicat și-au îndeplinit sarcinile lor în acest domeniu în cadrul căminelor culturale și al caselor de cultură. În ce măsura munca pedagogilor de la școlile din raionul Medgidia a fost umărită și apreciată, aceasta nu s-a mai putut arăta. Comitetul raional sindical s-a ferit să pomenască

măcar în treacă despre felul cum s-a preocupat de dezvoltarea formațiilor artistice de amatori ale muncitorilor din învățământ, cu toate că ne găsim în plină desfășurare a concursului acestor formații. La Medgidia a existat pînă acum cîțiva ani o formație corală și una de dansuri, compuse din învățători și profesori, care au desfășurat cîtăva vreme o activitate bogată și se clasificau printre formațiile frunțase la concursurile ce se organizau la regiune. De această activitate unii pedagogi își amintesc azi cu plăcere, dar și cu regret, pentru că ea a rămas doar o amintire.

În schimb, comitetul sindical raional Tulcea a putut arăta cu satisfacție adunării generale că, prin munca susținută a membrilor comiteei culturale, prin sprijinul acordat de organele secției raionale de învățămînt și cultură și datorită atenției îndrumării din partea organelor de partid, în ultimul an mișcarea culturală în rîndul învățătorilor și profesorilor s-a dezvoltat foarte mult. În afară de formațiile de la centrul raionalului (cor, dans, teatru), formații cu tradiții și cu renume, în care activează peste 100 din membrii organizațiilor de bază și ai grupelor sindicale din oraș, au apărut la grupulele sindicale din școlile raionalului formații care au obținut rezultate deosebite de frumoase. Așa sînt formațiile de teatru de la Murighiol, Nisicliș, M. Kogălniceanu, Chilia Veche, Crișan sau brigada artistică a învățătorilor de la Sulina, cu bogat și variat program de duete vocale, dansuri, program satiric. Mai mult încă, activitatea persistentă pentru a atrage în acest concurs cît mai mulți pedagogi a dus la afirmarea calităților artistice ale unor buni solisti vocali (ca tov. Elena Barău de la Crișan, Tatiana Cernomoret de la Murighiol etc.) sau ale unor buni recitatori (tov. Letiția Nanu, Ivona Vizireanu și alții).

Lipsa de activitate a comitetului sindical al raionului Medgidia a dus pînă și la lichidarea bibliotecii, care a fost contopită cu cea a școlii medii de la reședința raionalului; în schimb, biblioteca sindicală de la Tulcea și-a îmbogățit fondul de cărți cu noi achiziții, iar comitetul chibzuește azi la crearea unor biblioteci volante care să pună la îndemîna pedagogilor din satele Deltei cărțile de care au nevoie.

De ce această mare diferență între rezultate? Pentru că stilul de muncă a fost el însuși diferit. Comitetul raional Medgidia n-a desfășurat o muncă colectivă. Izolîndu-se de masa membrilor de sindicat, membrii comitetului au uitat că sarcinile pot fi îndeplinite nu

mai în măsura în care bogata rețea de activități sindicale va fi o rețea activă. Dar ei, în loc să-și atragă în muncă pe acești activiști, în loc să-și îndrumeze și să-i mobilizeze pentru rezolvarea sarcinilor sindicale, i-au neglijat, le-au subapreciat posibilitățile. Și așa s-a ajuns ca unii membri ai comitetului să rezolve singuri chestiuni mărunte, să dea îndrumări prin adrese scrise și să aștepte rezultatele consemnate în rapoarte.

Comitetul sindical raional Tulcea s-a sprijinit mai mult ca în trecut pe un larg activ sindical. Sedintele de comitet s-au ținut regulat, cu participarea aproape a tuturor membrilor, chiar și a celor din cuprinsul raionului. Colectivele de conducere ale organizațiilor sindicale de bază n-au fost nici ele neglijate, fiind permanent îndrumate și controlate.

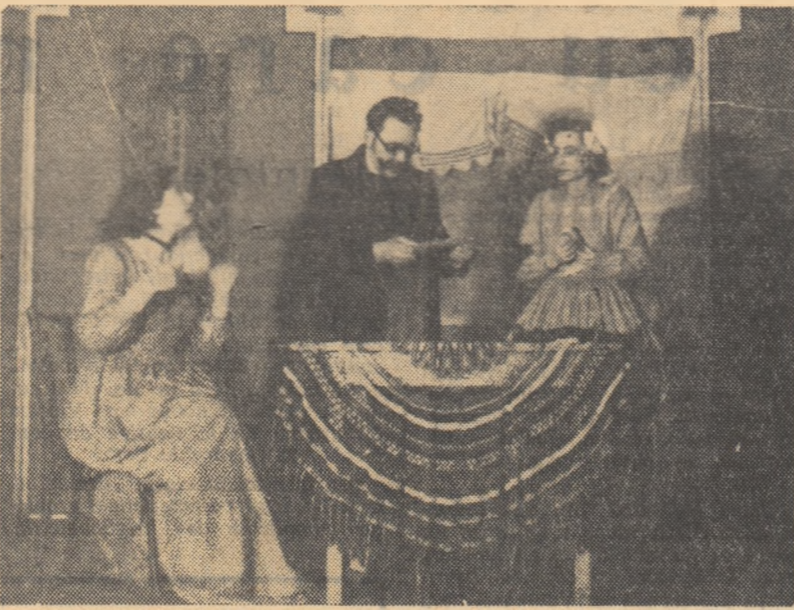
Măsura în care s-a ținut legătura cu masa membrilor de sindicat s-a reflectat și în discuții. Participanții la conferința de la Medgidia au discutat în general, au făcut multă „teorie”. Chiar și critica au făcut-o în general.

Delegații la conferința de la Tulcea au vorbit despre munca lor, au arătat succesele, au reliefat lipsurile și greutățile și au criticat cu toată energia, concret, greșelile secției raionale în problema premierilor și evidentierilor și lipsa de energie a comitetului sindical față de activitatea sectoră a secției de învățămînt și cultură.

Proiectele de rezoluție supuse conferințelor din Medgidia și Tulcea marchează și ele diferențe de orientare a celor două comitete. Proiectul prezentat conferinței de la Medgidia a avut mai mult caracterul unui instrument care reamintea organizațiilor de grupă sindicale sarcinile lor, în timp ce proiectul prezentat conferinței de la Tulcea a precizat conțeriile de la Tulcea a precizat conțeriile sarcinile comitetului pentru îmbunătățirea continuă a muncii.

Prin noua componență a comitetului raional Medgidia s-au creat perspective îmbunătățirii rapide a stilului de muncă al acestuia. Organizarea unui schimb de experiență cu comitetul sindical raional Tulcea va ajuta tovarășii din Medgidia să găsească praxile cele mai potrivite pentru a obține rezultate bune.

ION BADICA

Scenă din piesa „Millo director”. Interpretat de echipa de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt. Lașii în cadrul celui de al IV-lea concurs al for. majilor artistice de amatori organizat de C.C.S.

Echipe artistice în concurs

Echipele de teatru a comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Iași a luat ființă în anul 1950. În repertoriul formației au fost incluse la început mici scenele și piese înscrise în act. În anul 1953, echipa obține succese deosebite cu piesa „Într-un act „Naș portarului”, piesă legată de acțiunea de alfabizare, cu care prezintă 27 de spectacole în cartierele orașului precum și în comunele Comarna, Voinești, Popricani, Frumuşica, Buznea și altele.

Mai tîrziu, pedagogii-artisti amatori din orașul Iași pregătesc piesa „Millo director”, cu care obțin mari succese și cu care prezintă de asemenea multe spectacole.

Cu prilejul actualului concurs al C.C. al S.M.I.C., echipa și-a îmbogățit repertoriul cu piesele „Titanic Vals” de Tudor Mușatescu și „Dirigintele” de prof. V. Mihnea din Iași. Piesa „Dirigintele” tratează una din problemele cele mai actuale ale școlii noastre, aceea a educației comuniste a elevilor.

La faza regională a concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. formația teatrală a pedagogilor din Iași s-a clasificat pe locul I, fiind apreciată ca una din formațiile de amatori care au cîștigat multă experiență artistică. În prezent, echipa se pregătește pentru a lupta pînă cu soi realizării „Ziua învățătorului” în iulie soarelui.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Cu privire la învățămîntul de cultură generală fără frecvență

Pentru a da posibilitate unui număr cît mai mare de oameni ai muncii să-și completeze studiile prin învățămîntul de cultură generală fără frecvență, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît să se aducă următoarele modificări Regulamentului de organizare și funcționare a învățămîntului de cultură generală fără frecvență:

1. Inscriserile în vederea prezentării la examene se fac în fiecare an școlar pînă la 31 octombrie. În cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale pot aproba înscrierile și cu cel puțin 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene.

2. În cursul unui an școlar sînt trei sesiuni de examene: 2-14 ianuarie; 16 mai — 16 iunie și 1-14 septembrie. În sesiunea din ianuarie se pot da examene la cel mult jumătate din obiectele de studiu prevăzute în planul de învățămînt al unei clase, la alegerea candidaților. În sesiunea mai se pot da examene la obiectele care candidatul nu s-a prezentat în sesiunea ianuarie, la obiectele care s-a prezentat și nu a promovat, indiferent de numărul lor, sau la toate obiectele de învățămînt ale unei clase. În sesiunea septembrie se pot da examene integrale, precum și cele nepromovate sau la care candidatul nu s-a prezentat în sesiunile anterioare. La sfîrșitul acestei sesiuni se încheie situația școlară a fiecărui candidat: promovat, corigent, repetent, retras sau amnat.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examene la toate obiectele de învățămînt sînt scoși retrasi, iar examenele date li se anulează, urmînd ca în anul școlar următor să repete clasa.

Elevii care în sesiunea septembrie dau examene pentru ultima clasă mediu (integral sau examene nepromovate) vor începe sesiunea cu 15 zile înaintea începerii examenelor de maturitate.

Elevii care în sesiunea septembrie nu s-au prezentat la examen la toate obiectele de studiu din cauză de boală gravă sau din motive bine justificate pot da examenul amînat în presesiunea din ianuarie, o dată cu examenul de corigență.

Aminarea examenelor se cere de către candidat prin școala medie cu secție fără frecvență, în cel mult 10 zile de la data ultimului examen, și se aprobă de către secția de învățămînt și cultură raională (orașenească).

Corigențele se dau în presesiunea din ianuarie a anului următor. Elevii care în presesiunea din ianuarie nu au obținut cît puțin nota minimă de promovare la toate examenul de corigență sau la toate examenul aminate sînt declarați repetenți.

Aminarea examenelor de la un an școlar la altul nu se admite.

3. Admiterea elevilor la examene nu este condiționată de participarea lor la orele de consultații, acestea avînd caracter facultativ. La începutul anului școlar, cu prilejul înscrierilor, candidații care doresc să participe la orele de consultații vor arăta aceasta în cererile lor, precizînd și obiectele la care urmează să dea examene în sesiunea ianuarie, spre a se putea organiza din timp cursurile necesare.

4. Ținînd seama de faptul că prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 s-au aplicat în unele întreprinderi și instituții chiar și în cursul ultimilor luni, Ministerul Învățămîntului și Culturii aprobă în mod excepțional ca în anul școlar 1957/1958 înscrierile să se facă direct la școlile medii cu secții fără frecvență pînă la 31 martie a.c., pentru următoarele categorii de candidați:

a) salariații care intră în prevederile H.C.M. nr. 1360/1956 și care pînă la data aceasta nu s-au înscris la cursul fără frecvență;

b) cadrele militare și civile care aparțin Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Direcției Generale a Serviciului Muncii;

c) absolvenții școlii medii de cultură generală care au dat examenul de maturitate de două ori în sesiunile iulie și septembrie 1957 fără să promoveze și urmează să repete clasa.

În cazuri bine motivate, secțiile de învățămînt regionale pot aproba și acestor elevi înscrierea cu 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni de examene, așa cum se arată și în prezentele instrucțiuni, la punctul 1.

5. Pentru ridicarea calității învățămîntului de cultură generală fără frecvență, se cere tuturor factorilor de răspundere o sporită exigență în organizarea și desfășurarea examenelor. În lumina acestei cerințe, organele de învățămînt de la comitetele executive ale sfaturilor populare raionale (orașenești) și regionale vor asista la examene în mod organizat, astfel ca nici un centru să nu rămîna neîndrumat. Cu acest prilej se vor încheia procese verbale care să arate condițiile desfășurării examenelor și rezultatele obținute. O copie de pe fiecare proces verbal va fi trimisă la regiune.

În legătură cu examenul de maturitate din acest an se fac următoarele precizări:

La examenul de maturitate din sesiunea anului școlar 1957/1958 se pot prezenta:

a) absolvenții clasei a XI-a ai școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc (seria 1958);

b) absolvenții clasei a X-a de la

învățămîntul de cultură generală fără frecvență seria 1958, ultima serie care termină școala medie de cultură generală pe baza programei de zece ani;

c) absolvenții restanțieri din serii mai vechi de la cursurile de zi, serale și fără frecvență, îndierint de cite ori s-au prezentat la examenul de bacalaureat, de absolvire sau de maturitate înainte de anul 1957;

d) absolvenții școlii medii de cultură generală sau al vechiului liceu care în sesiunile iulie și septembrie 1957 s-au prezentat o singură dată la examenul de maturitate și nu au promovat au dreptul să mai dea o singură dată acest examen, fără să repete clasa;

e) absolvenții care nu s-au prezentat în sesiunile iulie și septembrie 1957 la examenul de maturitate au dreptul să se prezinte de două ori în sesiunile anului școlar 1957/1958.

Se precizează că elevii școlilor medii de zi care în anul școlar 1957/1958 vor promova clasa a X-a vor face și clasa a XI-a și numai după aceea se vor putea prezenta la examenul de maturitate din anul școlar 1958/1959.

Examenul de maturitate din sesiunile iunie și septembrie 1958 se vor organiza și desfășura în condițiile stabilite pentru anul școlar trecut.

Pregătirea elevilor pentru examenul se face potrivit îndrumărilor Ministerului Învățămîntului și Culturii publicate în „Gazeta Învățămîntului” nr. 458 din 14 februarie a.c.

Informație

Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic care doresc să se transfere dintr-o localitate în alta pentru anul școlar 1958/1959 că cererile de transferare, însoțite de actele care să motiveze aceste cereri și de o fișă personală, se depun la secția de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale numai între 10 martie — 10 aprilie a.c. Modelul de fișă personală se găsește la secția de învățămînt și cultură raională (orașenească).

Motivele pentru care se poate solicita transferarea sînt: a) apropiere de sofi (sofie) care este în producție și nu poate părăsi localitatea; b) apropiere de părinți bătrîni sau bolnavi, incapabili de muncă și care sînt întreținuți de persoana care solicită transferarea; c) îngrijirea sănătății.

Transferările aprobate vor intra în vigoare pe ziua de 1 septembrie 1958, dată după care orice transferare este interzisă.

GH. FLEANCU

ROADELE UNEI BUNE MUNCİ CULTURALE

În zilele de 22 și 23 februarie, în comuna Cioara-Doicești din raionul Călmățui, regiunea Galați, a avut loc, din inițiativa comitetului regional P.M.R., un valoros schimb de experiență cu privire la munca cultural-educativă. Au luat parte șefii secțiilor de învățămînt și cultură raională și raionale, inspectori școlari, președinți ai comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt și cultură, activiști de partid și de stat. Participanții la consiliu au discutat referate prezentate de comitetul executiv al sfatului popular comunal, comitetul comunal U.T.M., directorul comitetului cultural și directorul școlii de 7 ani nr. 1 cu privire la activitatea cultural-educativă de masă desfășurată în comună.

Comuna Cioara-Doicești, raionul Călmățui.

Cu 13 ani în urmă, sute de țărani muncitori din această comună au fost împroprietăriți. Stătea la acordat seminte, îngrășăminte chimice și credite cu care să-și cumpere netele și vite de muncă.

Mal tîrziu, ca urmare a muncii politice și cultural-educative temeinice ce s-a desfășurat printre țărani muncitori, ei și-au unit micile fișii de pămînt localitățile, devenind o mare și puternică familie — o familie socialistă.

În casele din această comună unde cu ani în urmă sălășuia sărăcia, acum s-a aprins lumina electrică, s-au instalat diluzoare, aparate de radio. În comună au luat ființă o stațiune de mașini și tractoare, o stație de egrenat și de tratat seminte, o largă rețea de unități comerciale și agricole, s-au amenajat un staționar și o casă de naștere, s-a construit o școală nouă de 7 ani, au luat ființă și grădinițe școlare.

La întărirea economico-organizatorică a G.A.C. precum și la ridicarea nivelului cultural al țărănilor muncitori, lămurirea lor asupra situației politice și economice a statelor vecine și prietene (țării noastre și asupra altor state ale lumii, precum și asupra raporturilor de forțe dintre lagărul socialist și lagărul capitalist).

Împreună cu tehnicienii agricoli, pedagogii au elaborat expuneri scurte, clare și înțelese (țărănilor muncitori privind sporirea producției, la ha., aplicarea regulilor agrotehnice etc. Ei au exemplificat aceste expuneri cu date din viața comunei. În ultimele luni, în comună s-au ținut un mare număr de conferințe pe diferite teme la cîminul cultural, colțurile roșii, la casele de citit, pe circumscripțiile electorale. Datorită temelor și actualităților lor, un mare număr de țărani muncitori au luat parte la asemenea conferințe.

Într-oare cîtăva vreme, mulți locuitori ai comunei mai credeau în tot felul de superstiții, foloseau leacurile date de „doitoroale”. Pentru a-i ajuta să se dezbrace de superstiții, învățătorii și profesorii, urmînd indicațiile comitetului comunal de partid, au format două cercuri de știință popularizată, la care iau parte 84 de colectiviști. În cadrul acestor cercuri s-au ținut lecții care i-au interesat mult pe țărani muncitori și au contribuit la lămurirea acestora. Pedagogii ca Elena Toader, Tudor Giol și mulți alții, din cei 29 cîți sînt în comună, au vorbit colectivității despre „Apariția vitei pe pămînt”, „Strămoșii omului”, „Mișcările pămîntului” etc. În muncă de propagare a cunoștințelor științifice, cadrele didactice folosec, pentru mai buna lămurire a problemelor, planșe, globul pămîntesc,

planiglobul, microscopul etc. Bunoară, învățătorul Tudor Giol i-a adunat pe colectivități din circumscripția sa într-o cameră întunecoasă și, cu ajutorul unei lumini arămate, dintr-un globul mișcarea de rotație sau de revoluție, a demonstrat formarea anotimpurilor, a zilelor și nopților. Invățătoarea Elena Pricop a explicat țărănilor muncitori din circumscripția sa cauzele cutremurilor, iar învățătorul Nicolae Vasile le-a arătat, folosind materiale intuitive, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

O adevărată surpriză le-a pricinuit țărănilor muncitori privirea la microscop a unor secțiuni în frunză sau în tulpînă, a unor picături de apă sau de sînge, a unor culturi de microbi.

Deosebi pedagogii comunei, cît și medicii dispensarului le-au vorbit colectivității despre „Doitoroale, leacuri, vrăji”, despre curățenia corpului și necesitatea respectării regulilor de igienă.

Ascultînd astfel de lecții și conferințe, colectivității găsesc răspuns la numeroase întrebări ce-i frîntă și, la sfîrșitul fiecărei conferințe, ei propun noi teme, rugîndu-i pe învățătorii să le vorbească cît mai des.

Căuțînd să dea activității culturale un caracter cît mai atractiv, pedagogii au organizat un concurs „Cine știu cîștigă” cu tema „Lucrări în agricultură și zootehnie în perioada 1 ianuarie — 1 mai” la care au fost antrenate peste 300 de țărani muncitori.

De un real folos în obținerea unor bune rezultate în activitatea politică de masă a fost și munca cu cartea. În comună s-au găsit o largă răspîndire cărți despre viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră, despre transformarea socialistă a satelor etc. Biblioteca comunei, care numără peste 800 de volume, atrage lunar aproape 300 de cititori. În comună au luat ființă și 6 cercuri de citit în cadrul cărora se prezintă recenzii, au loc discuții asupra celor mai interesante cărți nou apărute. Opțeci de tineri din comună au luat parte la concursul „Iubiți cartea” și, dintre aceștia, 30 au primit insignia „Prieten al cărții”.

Într-unul de comitetul de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă vie în rîndurile tinerilor. Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de frumusețea patriei noastre, s-au organizat cu tinerii din comună cercuri politice pe tema „Să

ne cunoaștem patria”, la care participă 170 de băieți și fete. Pedagogii (în conferințe interesante la aceste cercuri) în fiecare săptămîntă pește 100 utemși și utemși iau parte la „Ziua tineretului”, unde se prezintă jurnale vorbite, recenzii etc. Cu ajutorul comitetului comunal U.T.M. cadrele didactice au pregătit pentru tinerii din comună conferințe numeroase: „Să apărăm și să îngrijim averea obștească”, „Ce se înțelege prin morală proletară”, „Tradițiile progresiste de luptă ale poporului nostru”, „U.T.C. ajutor al P.R. în lupta pentru doborîrea regimului burghez-moieresc” etc., care au avut o influență pozitivă asupra tinerilor.

Tineretul a fost atras în toate formele muncii politice de masă. Pînă acum, echipa de teatru și brigada artistică de agitație, în care sînt cuprinși numeroși tineri, au prezentat multe spectacole interesante. Majoitatea fetelor din comună, care ală dată se codează și iasă pe scenă, participă acum la viața culturală a satului.

Mulțe forme ale muncii politice de masă din comună se adresează fetelor muncitoare. Așa sînt cercurile de artă culinară și de crotorie, care încă de la înființarea lor s-au bucurat de o largă popularitate. Tematica acestor cercuri a fost stabilită cu grijă, ținîndu-se seama de propunerile cursantelor.

Cu ajutorul sfatului popular comunal, un grup de cadre didactice a organizat o expoziție cu obiecte de artă rațională — țesături, cusături, împletituri etc. — lucrate cu multă îndemînată de colectiviste. Această expoziție a fost vizitată de multe femei din satele învecinate, prilejînd un bogat schimb de experiență.

În strînsă colaborare cu personalul dispensarului veterinar din comună și cu comitetul comunal de femei, cadrele didactice au atras un mare număr de colectiviste în acțiunea de creștere a păsărilor și animalelor și le-au îndemnat să valorifice aceste păsări și animale prin cooperativă. Pentru a da extindere acestei acțiuni, gospodinele din Cioara-Doicești au chemat la întrecere toate gospodinele din raion.

Într-unul de comitetul de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă vie în rîndurile tinerilor. Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice și a dragostei față de frumusețea patriei noastre, s-au organizat cu tinerii din comună cercuri politice pe tema „Să

ne cunoaștem patria”, la care participă 170 de băieți și fete. Pedagogii (în conferințe interesante la aceste cercuri) în fiecare săptămîntă pește 100 utemși și utemși iau parte la „Ziua tineretului”, unde se prezintă jurnale vorbite, recenzii etc. Cu ajutorul comitetului comunal U.T.M. cadrele didactice au pregătit pentru tinerii din comună conferințe numeroase: „Să apărăm și să îngrijim averea obștească”, „Ce se înțelege prin morală proletară”, „Tradițiile progresiste de luptă ale poporului nostru”, „U.T.C. ajutor al P.R. în lupta pentru doborîrea regimului burghez-moieresc” etc., care au avut o influență pozitivă asupra tinerilor.

Muncind sub îndrumarea comitetului comunal de partid, folosind metode variate, activiștii pe țărini obștești din Cioara-Doicești au

Tov. Elena Vasile, directorul școlii nr. 1 din comuna Cioara-Doicești, vorbind cu membrii comitetului cultural și didactic despre formarea pămîntului

Expunerea devine mai interesantă cînd privești prin microscop

Organizațiile sindicale sovietice sprijină politehnizarea învățământului

Realizarea politehnizării învățământului nu este posibilă fără participarea largă a organizațiilor sovietice. Din ne-a seamă de acest lucru, noi am stabilit legături stricte cu comitetele sindicale și colectivele de producție ale întreprinderilor.

Înainte de începerea noului an școlar, în Gruzia a avut loc o sesiune plenară a comitetului republican al sindicatului nostru, închinată problemelor politehnizării școlii de cultură generală. La sesiunea au participat și reprezentanții unor comitete sindicale din întreprinderi. În discuția comună au ieșit clar la iveală perspectivele muncii școlilor, s-au stabilit mai precis sarcinile imediate ale acestei munci, s-a conturat ajutorul pe care ne putem bizui. Împreună cu tovarășii din producție am trecut în revistă situația cabinetelor didactice, a atelierelor, a terenurilor experimentale — a tuturor elementelor care constituie baza politehnizării învățământului.

Pentru ca fiecare școală să aibă baza materială corespunzătoare și pentru ca asigurarea acesteia să nu depindă de factori întâmplători, a fost necesar să se întreprindă, pentru a da un ajutor de zi cu zi școlilor, colective întregi din întreprinderi și să atragem în această acțiune tot activul sindical. La aceasta a ajutat controlul obștesc asupra bazei învățământului politehnic.

În componența comisiilor care au primit sarcina să ajute școlile au intrat, alături de reprezentanți ai învățământului, muncitori fruntași, oameni informați și asupra nevoilor școlilor și asupra posibilităților întreprinderilor. Ei și-au îndeplinit sarcina cu seriozitate și au atras în ajutorul școlilor puteri largi ale oamenilor muncii. Tocmai aceasta a asigurat succesul, a permis ca, în decursul controlului obștesc, nu numai să se studieze situația bazei materiale a învățământului politehnic, ci și să se ia măsuri pentru largirea considerabilă a acesteia.

La prima privire, situația școlii nr. 3 din Potiți părea mulțumitoare. Totuși, comisia a manifestat exigență, a cercetat în amănunt tot utilajul și inventarul cabinetelor didactice și s-a interesat de repartizarea atelierelor. Ea a făcut cunoscute concluziile sale comitetului sindical al întreprinderii care patronază școala, Kolhidrol, al cărei muncitori au ajutat elevii din clasele mari să pună în ordine utilajul și inventarul cabinetelor didactice. Au fost reparate mesele de lucru, dulapurile și materialele intuitive din cabinetele de fizică, chimie, biologie. Întreprinderea a electricizat cabine-

tele existente și a completat, după ultimul cuvânt al tehnicii, utilajul cabinetelor pentru studierea mașinilor. În sfârșit, cu sprijinul sovietului orașenesc ea a lărgit curtea școlii și a construit o clădire cu cinci săli mari pentru cabinetele de studiere a mașinilor și electrotehnicii, pentru atelierelor școlare și pentru lucru manual.

Bilanțul ajutorului acordat de către întreprinderea școlilor a fost încheiat în ședința prezidiului sindicatului. Acum pășim mai departe. Popularizând experiența înaintașilor, așteptăm să se arate o grijă încă și mai mare utilității școlilor.

Activiștii sindicali din întreprinderile frunzase au organizat controlul asupra utilajului destinat școlilor. Așa stau lucrurile, de exemplu, la uzina „Kirov”. Aici, numeroasele instrumente care se repartizează școlilor sînt cercetate și verificate cu grijă.

O foarte mare însemnătate pentru intensificarea ajutorului acordat școlii a avut-o întrecerea socialistă desfășurată în republică în cinstea celei de a 40-a aniversări a puterii sovietice. În fruntea acestei mișcări a muncitorilor a stat organizația de partid din raionul Telavsk, sprijinită de către biroul Comitetului Central al P.C. din Gruzia. Inițiativa bună a colectivelor dintr-o serie de întreprinderi a fost preluată acum și de alte colective, transformându-se în acțiuni de masă.

Întrecerea a făcut să crească ajutorul acordat școlilor sătești. În această acțiune s-au evidențiat organizațiile sindicale din numeroase întreprinderi, S.M.T.-uri și sovhozuri. Acestea au organizat zile de muncă voluntară, au căutat și au găsit rezerve interne pe care le-au pus la dispoziția școlilor.

La Napareul, de exemplu, organizația sindicală a sovhozului viticol a cerut unuia din activiștii săi, de profesie țimplar, să-i ajute pe elevii școlii din sat la repararea utilajului atelierului de țimplărie. După terminarea acestei acțiuni, organizația sindicală i-a ajutat pe elevi să construiască prin forțele lor o clădire nouă pentru atelier. Elevii au adunat ei înșiși materialele de construcție. Conducătorii sovhozurilor au susținut inițiativa elevilor și a organizației sindicale. Acum, elevii din Napareul dispun de ateliere noi.

Noi ne-am străduit întotdeauna să cunoaștem activitatea colegilor noștri din celelalte republici. În vara acestui an, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ și Cultură a trimis 51 de profesori în școlile din Minsk și Kiev, pentru a stu-

dia experiența învățământului politehnic. Delegații au studiat formele de legătură între școli și întreprinderile care le patronază, metodele de coordonare a eforturilor organizațiilor sindicale din întreprinderi și din școli, aspectele concrete ale ajutorului pe care îl dau școlii masele de oameni ai muncii. Ei au ținut, în fața profesorilor și în fața muncitorilor, expuneri în care au relatat cele văzute. Un număr special al gazetei învățământului din republică a fost închinat acestei teme.

Dar problema ajutorării școlilor nu constă numai în asigurarea bazei materiale; sînt necesare și cadre. Și pentru rezolvarea acestei probleme este necesar ajutorul colectivelor din întreprinderi.

Dacă cercetăm situația cadrelor de profesori care predau discipline speciale, ne convingem cu ușurință că printre ei sînt puțini oameni care să aibă o pregătire corespunzătoare. Activiștii sindicatelor apropiate ca profil de sindicatul nostru pot acorda școlilor un ajutor însemnat repartizându-le oameni calificați, care să stăpînească cunoștințele tehnice și agrotehnice și să aibă, totodată, aptitudinile pedagogice.

S-a și făcut ceva în direcția aceasta. Conducătorul unui atelier mecanic, inginerul M. Kbiladze, a utilaj în atelierul lui un cabinet special în care se țin regulat lecții cu elevii. Inginerii și muncitorii uzinei de automobile din Kutais conduc cercurile tehnice ale școlilor nr. 14 și nr. 1 din oraș. Muncitorii de la uzina „Kirov” din Tbilisi au ajutat profesorilor să stabilizească cunoștințele și deprinderile trebuie să transmită elevilor din diferite clase în

decursul activității în ateliere, cu ce instrumente să-i familiarizeze și ce anume să confecționeze cu ei.

Profesorii fruntași caută cu insistență căi de apropiere a școlii de viață. Ei se interesează îndeosebi de felul cum se poate realiza această apropiere în mod concret, la lecții. Această problemă poate fi rezolvată prin metode variate. Un lucru este însă în afara oricărei discuții: înainte de toate, este necesară o înaltă cultură politehnică a profesorului însuși. Legătura între școală și producție, legătură care se lărgeste zi cu zi, ne ajută să obținem succese hotărâtoare în îndeplinirea acestei sarcini.

O altă problemă serioasă care trebuie rezolvată cu ajutorul comitetelor sindicale este aceea a procurării materialelor și instrumentelor de care au nevoie atelierelor școlare. Organizațiile sindicale din întreprinderile care patronază școlile satisfac numai în parte cerințele acestora. Ar trebui să se deschidă în orașe și în centrele raionale magazine specializate, unde școlile să poată găsi tot ce le este necesar pentru munca în ateliere. Considerăm că strădanțiile comune ale activiștilor sindicali din producție și din întreprinderile comerciale orașenești ne vor ajuta să rezolvăm cu succes și această sarcină.

L. MAGLAPERIDZE
președintele comitetului republican al Sindicatului muncitorilor din școli, din instituțiile de învățământ superior și din instituțiile de cercetări
(Din „Ucitelskaia gazeta” nr. 18/1958)

Corul pionierilor din Vulcan

Comitetul raional U.T.M. — Petroșani a organizat recent un festival al pionierilor, în scopul dezvoltării mișcării culturale-artistice în rândul școlii și pionierilor.

col comun al ansamblului coral al pionierilor și școliarilor din cele două școli de 7 ani — școala cu limba de predare română și cea cu limba de predare maghiară — s-a bucurat de un frumos succes în fața muncitorilor

mineri. Aplauze însuflețite au cules și alte ansambluri corale ale pionierilor și școliarilor.

FL. LAZAR
Petroșani

CĂUTĂRI și soluții

Cu învățătoarea Cristina Nedu — personalul central din romanul „Drumuri” de Maria Vlad — facem cunoștință într-o țară din cel de al doilea război mondial, într-un oraș dunărean, în momentul în care, frîntă de oboseală, rebeșită de frig, mestecînd covrigi cîșioși din făină integrală, bate drumurile organizând cu elevele un simulacru de serbare „patriotică” pentru răniții dintr-un spital de zonă interioară. Din câteva aluzii anterioare înțelegem că rolul de agitatrice în numele ambuscaților imbobogîți și al doamnelor „caritabile” care oferă rațiilor cadourilor înghetate din rația lor zilnică îi este nepotrivit.

În scurt timp începem să urmărim cu tot mai mult interes soarta acestei tinere fete urzite, puțin cam aspră și nervoasă — poate cam puțin nervoasă — care nu găsește puncte de comunicare și comprehensivitate cu nesuferita domnișoară Eliza Crenește, roasă de grija oședantă a mărișului. Se simte parca în acest personaj o taină a cărei dezlegare atrage și stîrșește interesul. Poate taina se află în casa bătrînului Kirilaidis, octogenarul sclitilor și rîzgîlat, bonom, cult și îndrăgostit de artă, care descoperă și cultivă în Cristina talentul de pictoriță. Dar nu. Aici lucrurile, deși cam ciudate, neobișnuite, sînt simple, clare, ușor de înțeles. Un manifest al Partidului Comunist, strecurat de un necunoscut în buzunarul Cristinei și descoperit pe neașteptate de bătrîn, pune într-un fascicul de lumină situația din această casă. Bătrînul are o teamă egoistă că își va pierde discipolul și refuză să-și dea consimțământul pentru lupta ilegală, care comportă sacrificii prea multe și riscuri prea mari. De altfel, refuzul e prematur. Cristina nu a intrat încă în luptă decît spiritual, prin convingere. Deocamdată nu stie nimic, nu face nimic.

Din acest moment, presupusa taină începe să se contureze. Învățătoarea Cristina Nedu se simte meschină, egoistă și inutilă fiindcă are conștiința că în umbră, alături de ea, trăiesc oameni care se chinuie, se zbat, luptă pentru binele semenilor, în timp ce ea stă pasivă, apatică, preocupată de o continuă introspecție și autoanaliză. Sentimentul e răscolitor și dorința de evadare din ce în ce mai acută. Ea capătă forme precise din momentul

participării la o ședință la inspectoratul școlar. Cuvîntarea patriotardă a inspectorului Stoica, presărată cu „vetrele sărace”, „învățătorii romîni”, „apostolii luminării”, „puii de șoim ai Romîniei”, „învățătorii eroi” este o jalnică și degustătoare modalitate de a comunica învățătorilor adunați că vor fi nevoiți să-și țină lecțiile fără lemne de foc, degerînd de frig în clasa înghetată, Revolta, scriba și ura Cristinei ating maximum de intensitate. Directoarea cu cap pătrat propune soluția obligării copiilor la aprovizionarea școlii cu lemne.

De aci înainte Cristina va căuta perseverent apropierea de cei care luptă, care simt că trăiesc, că sînt folositori. Așa se descoperă taina Cristinei și așa începe activitatea ei de simpatizantă a „Ajutorului Roșu”. Urmează o perioadă febrilă și îndelungată de luptă cu frica, cu îndoiele, cu dorința de a face mai mult, și cu propria sa manie de a analiza și a complica fiecare amănunt.

Trepat, Cristina se apropie din ce în ce mai mult de mișcarea ilegală și, o dată cu această apropiere, se simte o evoluție imperceptibilă a caracterului său. Pe măsura ce trece printr-o nouă încercare, Cristina devine mai sigură pe sine, mai tare, mai curajoasă, pînă cînd, în zilele ciocnirilor violente din preajma eliberării, se va simți capabilă să lupte cot la cot cu cei care treceau acum la acțiuni deschise împotriva fasciștilor.

Sînt demne de subliniat naturalețea și ușurința cu care autoarea a știut să trateze tema frămîntărilor, a căutărilor unei intelectualități și soluționarea acestora prin apropierea de lupta ilegală. De fapt, este vorba aci de găsirea și aplicarea unei soluții pe care o căutam o mare parte din intelectualii cinstiți ai acelor ani: dorința de a evada din mediul de umilități și supunere, de strivire a demnității umane și desfințare a personalității.

Celelalte personaje care o însoțesc pe Cristina constituie argumente care justifică și sprijină căutările ei. Valdem, directorul unei trupe de actori în turneu, este din acest punct de vedere (de altfel ca și Caterina Mărgăriteșcu și bătrînul Kirilaidis, retras în casa lui ca într-un birou) într-o altă variantă, o Cristina neevoluată. Este nevoit să facă teatru sub auspiciile unui patron cu bani, mulțumindu-se să îndeplinească directivele și capriciile acestuia. Valdem are personalitate, ține la demnitatea sa. Cînd patronarea devine prea umiltoare, prea evidentă, nu mai poate suporta. Chihul este prea mare, iar dorința de a evada la fel. Și fuge. Deși declară curajos „Jumea se sperie de o bestie dar de un papă-lapte ride în pumnii”, deși se agită plînuind o răzburare pe plan sentimental, rămîne totuși nemulțumit, își da seama de inutilitatea și gratuitatea gestului său. Soluția pe care o caută nu se găsește aici. Autoanaliza intelectualistă și livrescă îl macină fără să-l ducă la nici un rezultat. El nu a găsit încă rezolvarea în lupta cu ajutorul căreia s-a regăsit tinăra învățătoare Cristina Nedu.

Deși extins pe aproape 600 de pagini, romanul Mariei Vlad operează cu un grup relativ restrîns de personaje. Autoarea poate astfel să realizeze o sudură sentimentală între personajele centrale, care circula firesc, în zone proprii și are totodată posibilitatea să nu neglijeze — cu mici scăpări — personajele secundare, care au profil și structură evident particulare.

Cu toate obiecțiile pe care critica literară i le-a adus dintr-un punct de vedere sau altul, „Drumuri” de Maria Vlad rămîne o frumoasă realizare a romanului feminin actual, pe care cititorul o va cerceta cu interes și simpatie și căreia îi va păstra o amintire plăcută.

OCTAVIAN BUZESCU
Tîrnăveni

SOLIDARII cu poporul tunisian

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ și Cultură a trimis Federației de Invățământ din Tunis o molțiune de solidaritate cu poporul tunisian, în legătură cu atacul terorist al vizalet franceze asupra localității Sakiet-Sidi-Yusef.

Dăm mai jos textul molțiunii.

Dragi prieteni,
Membrii Sindicatului Muncitorilor din Invățământ și Cultură din Republica Populară Romînă au aflat cu adîncă revolta despre agresiunea trupelor colonialiste franceze asupra localității Sakiet-Sidi-Yusef. Ei protestează împotriva colonialiștilor francezi care — folosind politica de forță, alintînd la suveranitatea și integritatea teritorială a Tunisiei — au semănat moartea și ruina în rîndul populației pașnice din Sakiet-Sidi-Yusef, distrugînd școli și puncte sanitare, ucînd zeci de copii, femei, tineri și bătrîni.

Alături de întregul popor roman, de forțele progresiste din întreaga lume care luptă pentru viață, pentru bunăstare și pentru viitorul luminos al popoarelor, membrii sindicatului nostru înfăptuiesc acțiunile de represiune și teroare prin care forțele războinice caută să înnăbușe mișcarea popoarelor din Africa pentru lichidarea sistemului colonial. Poporul nostru condamnă cu indignare atacul terorist împotriva teritoriului tunisian ca pe un act arbitrar, în contradicție cu dreptul internațional, și cere încetarea oricăror provocări sîngeroase în Africa.

Lucrătorii din învățământ și cultură din țara noastră, care își închină întreaga lor putere de muncă și creația educativă lînerii generațiilor și a maselor largi populare în spiritul patriotismului și al devotamentului față de popor, în spiritul păcii și prieteniei între popoare, își ridică glasul lor de protest împotriva provocărilor sîngeroase ale colonialiștilor agresori. Ei își unesc glasul lor cu acela al opiniei publice mondiale, care cere retragerea trupelor agresoare din Africa de Nord și rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor lîngioase.

Sîntem siguri că trupele colonialiste, care nu exprimă voința poporului francez și tradiția sa de luptă pentru libertate și progres, ci reprezintă interesele înguste ale monopolizatorilor, nu vor reuși să refacă stăpînirea colonială în Africa de Nord.

Ne exprimăm întreaga noastră simpatie și solidaritate cu lupta pe care o ducă poporul tunisian, alături de celelalte popoare din Africa de Nord, pentru apărarea independenței sale naționale, pentru libertate și pace.

În numele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ și Cultură
Președinte, ION NISTOR

ANALFABETISMUL la mijlocul secolului XX

Un bilanț făcut de U.N.E.S.C.O.

De curînd, UNESCO a publicat, în colecția „Monografii sur l'education de base”, o lucrare care se referă la situația analfabetismului la mijlocul secolului al XX-lea. Numărul analfabetilor din lumea întreagă — după cum arată autorii lucrării — este de 700 milioane, adică 44% din populația în vîrstă de peste 15 ani a globului. Situația cea mai gravă se prezintă în unele țări din Africa, Asia și America Latină: Algeria, Bolivia, Brazilia, Guatemala, Haiti, Irak, Madagascar, Mozambic, Turcia, Uniunea Sud Africană etc.

Lupta pentru lichidarea analfabetismului se duce sub diferite forme, mai mult sau mai puțin eficace.

În țările socialiste, problema a fost privită cu toată seriozitatea. Campania de alfabetizare, susținută de stat și de pedagogi, a fost dusă cu însuflețire și, ca urmare, analfabetismul — moștenire a regimului capitalist — a fost lichidat în aproape toate țările lagărului socialist.

În țările capitaliste, coloniale și dependente combaterea oficială a analfabetismului se manifestă destul de anemic. Succesele se obțin mai ales datorită inițiativei populației și datorită muncii unor învățători și profesori progresiști care vor să contribuie la ridicarea culturală a popoarelor lor.

Analfabetismul este o problemă socială care trebuie lichidată pe plan mondial. Nu poate fi obținut însă nici un succes remarcabil a țina vreme cît analfabetismul este considerat doar o problemă tehnică, așa cum reiese din lucrarea publicată de UNESCO — în care se poartă discuții asupra definiției noțiunilor de analfabet, semianalfabet etc. — dar nu se dezbate problema esențială: problema mijloacelor de combatere a analfabetismului.

Cursuri pentru țărani din Ghana

În localitatea Tsilo, situată în vestul țării, în apropiere de granița togozeză, prof. David Kimball, directorul învățământului extrascol.

lar al Universității din Ghana, a deschis primele cursuri seriale de alfabetizare pentru adulți. Cursurile au atînat un interes cît de mare în rîndul populației incit, în dorința de a avea un loc pentru cursuri, locuitorii au pornit la construirea unei școli prin muncă voluntară. Eroismul acestei lupte nu poate fi prețuit îndeajuns decît cunoscoînd împrejurările în care a decurs munca. Bărbații, femeile și copiii au lucrat cu rîvnă, fabricînd singuri cărămizile, cîrînd apa de la o distanță de mai bine de 3 kilometri și nisipul de la o distanță și mai mare. De curînd, în noua clădire a școlii, așezată pe colina cea mai înaltă din sat, s'au deschis cursuri de 3 și 6 luni pentru adulții care nu au avut posibilitatea să învețe sub regimul colonial.

În Italia, femeile dețin primul analfabetismului

Analfabetismul, această plagă rușinoasă care continuă să dănuie în majoritatea țărilor unde stăpînește capitalul, lovește în primul rînd femeile. Printre țările care se află în fruntea statisticilor în ceea ce privește numărul cel mai mare de analfabeti este Italia. „Femelle — scrie revista italiană „Vie Nuove” — dețin tristul primat al analfabetismului. Din cei 5.456.000 de analfabeti care există în Italia, 3.297.432 sînt femei, ceea ce reprezintă 60,44% din totalul analfabetilor.”

Nu este cu nimic mai bună situația femeilor din majoritatea celorlalte țări capitaliste. Îndosebi din America Latină și țările care continuă să fie apărate sub jugul colonial. Problema învățămîntului pentru femei și problema învățămîntului în general privește sute de milioane de mame din lumea întreagă, îngrijorate de scăderea continuă a alocațiilor destinate învățămîntului în favoarea umflării bugetelor militare, de influența nefastă a propagandei militare și a culturii violenței, care determină o creștere alarmantă a criminalității și delincvenței în rîndul tinerilor.

Întro grădiniță de copii din Budapeșta